

vi støtter
Genspect

Danish Rainbow Council

Dansk Regnbueråd

København 19. maj 2023

ÅBENT BREV TIL SUSANNE BRANNER & LBGT+ DANMARK

Kære Susanne.

For et par dage siden skrev du følgende tweet:

	København 2022	Landstal 2022
Køn		
Mand	41%	43%
Kvinde	56%	54%
Non-binær	2%	2%
Andet	0%	0%
Ønsker ikke at svare	1%	1%
Årgang		
1. årgang	32%	33%
2. årgang	27%	29%
3. årgang	24%	35%

Nej, der er ej, Susanne.

2% af de unge københavnere er ikke 'non-binære'.

De er de børn og unge, der er blevet allermest grundforvirrede af den fuldstændig groteske, hjernevask-agtige overtalesættelse af køn og seksualitet, de er blevet tæppebombarderet med på alle de platforme og i alle de arenaer, hvor de har tullet rundt siden de var ganske små.

Så tak for ingenting i den forbindelse. Du og din organisation har et kæmpe medansvar her.

Det samme har Københavns Kommune for overhovedet at lade 'non-binær' figurere som et køn i en dropdown-menu på en undersøgelse fra en *offentlig myndighed* - hvad fanden sker der??

Det er helt almindeligt at være i tvivl om alt muligt i den proces, der er puberteten - men den vanvittige kønsideologi, som I har været med til aggressivt at udbrede, har bl.a. skabt afstand mellem børn og voksne, fordi børnene er blevet overbevist om, at de er så anderledes end både deres jævnaldrende, børn i tidligere generationer og helt anderledes end deres forældre - så fuldstændig anderledes, at de ikke kan bruge hverken deres nærmeste venner eller deres forældres erfaringer til noget.

Børnene og de unge er blevet gjort mere ensomme end nogensinde af bl.a. jeres køns- og bogstavhelvede.

Børnenes forældre har ligeledes rigtig svært ved at forstå og relatere til nu hele to generationer (Z & A), der er fuldstændig *punch-drunk* af et liv, hvor de konstant får de ene SoMe-(køns)kæberasler efter den anden.

De har *aldrig* helle fra det her. Særligt ikke de søgende og de sårbare børn og unge.

Så gu' er der ej 2% 'non-binære' - det er en kunstigt opdyrket 'tilstand', der i sin reelle gestalt blot er drevet af helt almindelige teenagefølelser, og er et stadie i den pubertære udvikling, som for ti år siden fint kunne have været rummet i de to 'kønstelte', der findes - mandeteltet og kvindeteltet.

De telte har organisationer som LGBT+ Danmark imidlertid været med til at indskrænke til en lille baldakin, hvor alle, der ikke konformerer sig til absurd traditionelle drenge- og pigeroller, skal udskilles fra flokken, særliggøres og patologiseres. Skiftes køn på. Skæres ting af. Medicineres til ukendelighed.

Et led i den proces er at udstyre børnene og de unge med en af de utallige, dybt *gemachte* seksualiteter og/eller kønsidentiteter, hvis eneste funktion er at udstille dem som komplet unødvendigt anderledes - frem for bare at lade dem forstå følgende, vaskeægte virkelighed (lyt godt efter nu, Susanne):

Der er TO køn. T-O. To.

Og så er der ligeså mange måder at være dreng, pige, mand og kvinde på ... som der er drenge, piger, mænd og kvinder.

Jeres '72 køn' osv. er den mest *intolerante begrænsning*, der er overgået børn og unge, siden sidste gang en totalitært indrettet tankegang forsøgte at nedbryde sunde normer, biologiske realiteter og ny-ensrette tænkningen hos de yngste borgere.

Yeah. Vi har været der før. Flere gange. Det er lige ad helvede til hver gang. Særligt for børnene.

Susanne, hvor mange flere LGBTQIA+ undersøgelser i børne/unge-højde skal der laves, før I indser at medicinen *ikke* er at hælde mere LGBTQIA+ og flere og flere forskruede kønsidentiteter ud over ungerne fra en stadig yngre alder?

Vores unge og yngste har det hundesvært i den verden, vi som samfund 'i den bedste mening' har ladet forme omkring dem.

De er udmattede. De orker ikke høre mere om kønsidentiteter og seksualiteter. De har ikke på nogen måde godt af det. Det *skader* deres trivsel. De vil bare have *fred*. Fred fra en hel masse ting, der har brudt dem ned indefra som individer og som generationer på rekordtid.

Fred til bare at være. At mærke. At se. At lytte. At tænke. At være ked af det. At blive glad igen. At mislykkes. At tåle dét. At triumfere. At lære. At elske. Og føle sig elsket. Alt det er blevet taget fra dem, fordi de aldrig har f*cking fred, Susanne,

Så hvad siger du?

Er LGBT+ Danmark klar til at slippe sin del grebet? Gøre noget andet? ... Som fx at holde op med at gøre noget? Hele tiden? Alle steder? Tænke nyt? Tænke på dem? Børnene. Og ikke på ideologien?

Hør her, vi lover at vi ikke går efter jeres bevillinger. Der er stadig et job til alle jer 6.000, der henter jeres månedlige hyre i LGBT+ Danmark.

For, ja, I har i mange år gjort et *fantastisk* stykke arbejde - men ikke i de sidste 10. Der har I smadret løs på noget der *var* meningsfuldt og godt ... og tæsket det til LGBT-ukendelighed.

Så hvad siger du? Er du og din organisation rede til at styre væk fra katastrofen og få jeres del af LGBuTikken tilbage i en rimelig retning igen? Til gavn for alle? Også børnene?

Er svaret ja, så er det noget, vi faktisk oprigtigt gerne vil hjælpe jer med.

Svært som det bliver ❤️

Med venlig hilsen

Dansk Regnbueråd